

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2013. gada februāra avīze Nr. 2 (172)

Pilnmēness

Līdz ar apvāršņa malu pirms rieta saskatās saule un mēness, tad rieta pusē aizejošai dienai svītru pārvelk plāna mākoņa jostiņa – un saulīte aiziet gulēt līdz nākošam, spoži dzirkstošam rītam.

Dienā saule jau tik augstu, ka pusdienlaikā tā i gribas ļauties saules bučām, kas uz deguna uzzīmēs pa ziemu izbalējušos vasaras raibumiņus.

Piesaulē drusku jau pil...

Skaidrīte

Valdas Otvares foto

Cik neesmu es teicis to jums,
Ka citādāka gaisma nāks.
Nāks citāds dienu izgaismojums.
Cik neesmu es teicis to jums.
Sāks vaļā vērties debess nojums,
Un zvaigznes vaļā vērties sāks.
Cik neesmu es teicis to jums –
Ka citādāka gaisma nāks.

/Imants Ziedonis/

Februāris isumā

01.02. Sveču dienai veltīts pasākums Mētrienas tautas namā.

02.02. Daļība novada jauniešu deju kolektīvu salidojumā Kalsnavā.

02.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Madonā.

09.02. Piedalīšanās novada senioru deju kolektīvu sadancī Mētrienā.

09.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Ļaudonā.

14.02. Sieviešu biedrība „Ābele” jauno telpu atklāšana „Mētrās”.

16.02. Mētrienas kausa izcīņa sieviešu volejbola komandām.

16.02. Tautas namā karnevāls.

16.02. Sieviešu koris „Jūsma” zonālajā kopmēģinājumā Jēkabpilī.

16.02. Mētrienas vīriešu volejbola komanda spēlē Praulienas kausa sacensībās.

16.02. Draudzības spēles hokejā Alda Oša laukumā „Akmentāji”.

17.02. Piedalīšanās Kalsnavas pagasta zemledus makšķerēšanas balvu izcīņā.

23.02. Mētrienas kausa sacensības vīriešu volejbola komandām.

23.02. Mētrienas zemledus makšķernieki piedalās sacensībās Jumurdā.

24.02. Pagasta makšķernieku komanda piedalās sacensībās Līvānos.

25.02. „Akmentājos” spēle starp Mētrienas un hokeja kluba Rīgas „Dinamo” līdzjutēju komandām.

27.02. Mētrienas hokeja komanda spēlē Rīgas sporta arēnā.

27.02. Mētrienas pamatskolas skolēni apmeklē teātra izrādi Madonas k.n.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Apspriež novada attīstības problēmas

AKTUĀLI

2012. gada otrajā pusē un šogad visā Madonas novadā apspriež ilglaicīgas attīstības problēmas daudziem turpmākajiem gadu periodiem.

23. janvārī Mētrienas pagasta pārvaldes telpās tāda apspriede notika par ietekmes uz vidi novērtējumu Madonas novada attīstības programmai 2013. – 2020. gadam. Jau pašu attīstības programmu un novērtējumu nosaukumi ir gari un grūti saprotami. Tāpēc visos pagastos apspriešanās piedalās ļoti mazs vietējo iedzīvotāju daudzums. Novada domei būtu jāpanāk

konkrētāka iedzīvotāju informēšana par notiekošajām sapulcēm, lai apmeklētība būtu lielāka. Attīstības plānu galīga nezināšana apgrūtina daudziem iedzīvotājiem savu īpašumu apsaimniekošanu.

Mētrienā par reģiona saimnieciskās darbības ietekmi uz apkārtējo dabu analizēja SIA „Vides eksperti” konsultante Līga Lieplapa. Viņa norādīja, ka novada dome visās attīstības programmās atzīst trīs negatīvākās tendences. Tā ir zemā dzimstība novadā, neapmierinošais ceļu stāvoklis un kritiskā meliorācijas sistēmu kopšana. Apspriedē Līgas Lieplapas galvenais oponents bija pagasta pārvaldes vadītājs

Andris Dzenovskis. Izraisījās diskusija par jaunu ražošanas objektu veidošanu, par piesārņojumu radīšanu, par smilšu un grants karjeriem. Mētrienieši negatīvi vērtēja dīķu ierīkošanas noteikumus, Teiču dabas rezervāta aizsargjoslas izmantošanas iespējas, sarežģījumus sapropeļa ieguvē, pārāk liela birokrātiska dokumentācija dzīvojamo māju un saimniecības ēku celtniecībai un transformēšanai noteikumos no viena zemes izmantošanas veida citā veidā. Pēc konsultantes vārdiem tuvākā nākotnē iedzīvotāju kritizētie noteikumi nemainīsies.

Ilmārs Grudulis

Mētrienā sadanco seniori

KULTŪRAS ZIŅAS

Madonas deju apriņķī jau par tradīciju izvērtusies ikgadēja kolektīvu sadancošanas tūre. Šoreiz senioru deju kolektīvi sabrauca Mētrienā. Šis gads ir Dziesmu un deju svētku gads. Tas kolektīviem uzliek vēl lielāku atbildību. Jau pavisam drīz – 17. martā notiks Madonas deju apriņķa kolektīvu skate. Novēlam visiem raitu dejas soli, izdošanos un veiksmi.

Mētrienā sadancoja Madonas pilsētas kultūras nama vecākās paaudzes deju kolektīvs „Atvasara”, Sarkaņu pagasta tautas nama „Kalnagravas” senioru deju kolektīvs „Senči”, Kalsnavas pagasta kultūras nama senioru deju kolektīvs „Jāņukalns”, Barkavas kultūras nama senioru deju kolektīvs „Klābdancis”, Ļaudonas pagasta kultūras nama senioru deju kolektīvs „Divi krasti”, Varakļānu kultūras nama senioru

Dejo „Mētra”.

Dejotājus un skatītājus uzrunā Madonas deju apriņķa vadītāja Maija Rijniece.

Deju kolektīvu kopbilde.

deju kolektīvs „Varavīksne” un Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs, kuram šis vakars bija īpašs, jo pirmo reizi dejoja ar savu vārdu „Mētra”.

Dejotājus uzrunāja un veiksmi skatē vēlēja Madonas deju apriņķa virsvadītāja

Maija Rijniece.

Paldies Anitai par jauko vakara vadīšanu un paldies visiem, kas bija kopā ar dejotājiem skatītāju zālē.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Ekskursija uz Madonas muzeju

Madonas muzeja izstāžu zālēs 16. janvārī bija skatāma plaša cimdu izstāde. Šo izstādi ierosināja veidot tekstilmāksliniece Dzintra Vilka no Pieblagas. Viņas darbi bija no neparasta materiāla, dažādi. Bet viņas darbiem blakus izlikti cimdi no visas Latvijas. Viņas personālizstādi Madonā papildina vairāki blakusprojekti. Piecas oriģinālas tekstilinstalācijas apņēm tradicionālie cimdi no visas Latvijas, pavisam 652 cimdu pāri. Cimdu adītājas savos adījumos ielikušas savus sapņus un domas dažādos rakstu un krāsu salikumos. Gan dāvināšanai, gan ikdienā nēsāšanai. Ir arī izstāžu cimdi, kas ceļo no vienas izstādes uz citu. Tādi ir Talsu „Dzīpars” darinājumi. No Cēsu muzeja Jetes Uzāres un Ainas Treijas cimdi, Aizkraukles muzeja „Kalna ziedi” kolekcija stāsta par krustcelēm telpā un laikā. Rucavas kultūras centra darbos spilgta krāsu izpausme. Profesionālā rokdarbniece, biedrības „Senās vides darbnīca” dalībniece Madara Briede iepazīstina ar senāko rokdarbu tehniku – adatas pinumu.

Izstādē nav darbu atlase, cimdi izkārtoti pēc kārtas, kā adītājas iedevušas – lielāki, mazāki, dažādu rakstu un krāsu. Zem katra adījuma norāde, no kuras vietas tie atceļojuši.

Muzeja otrajā stāvā aplūkojam tekstildarbus. Redzam arī madonietes Daces Brokas un kalsnavietes Olitas Šleseres darbus. Tie ir darbi no dažādu audumu atgriezumiem.

Mums bija iespēja pabūt kādā interesantā tikšanās reizē. Madonā viesojās novadnieks publicists Dainis Ivāns, kurš prezentēja savu grāmatu „Mans mīļais Zooloģiskais dārzs”. Zoodārzam pērņ tika svinēta simts gadu jubileja. Grāmata ir enciklopēdiskas, kultūrvēsturisks izdevums, kurā atspoguļots laiks kopš tā dibināšanas. Zinātņu akadēmija tai piešķīrusi prestižo Rīgas balvu. Pasākumu kuplināja Haralda Sīmaņa balss un ģitāras spēle.

Mēs - Maruta Oša, Maruta Kovaļevska, Leontīne Ilgsaliete, Vija Jeremejeva, Astrīda Strumpe, Aleksandra Elste, Biruta Zariņa, Milda Kalniņa, Ausma Poriete esam pateicīgas Norai un Marutai par brauciena noorganizēšanu. Redzētais cimdu skaistums iedvesmo mūs pašam kaut ko vēl izadīt, kamēr sāksies pavasara darbiņi.

Biruta Zariņa
Māras Pastares-Grudules foto

...lai vienmēr dvēsele tīra kā avota ūdens mirdz...

PĀRDOMĀM

Kas ir dvēsele? Nevienš nav redzējis, bet daudzi par to raksta dzeju un mūziku. Kāpēc par dažiem cilvēkiem teic, ka tiem ir viegli ievainojama dvēsele, ka citam ir smalkjūtīga, mākslinieka dvēsele. Turpretī par kādu saka, ka viņam nav dvēseles... Kad dzīvot ir vieglāk? Ir tik patīkami otram dot ko labu, skaistu... Tā var būt uzmanība, labi vārdi, līdzjūtība, bet cik grūti ir saņemt to atpakaļ. Apkārt ir ļaudis, bet tu staigā vientuļš, nesaprasts, – nu ko viņam vēl vajag? Ir taču māja, darbs, nauda. Maz ir to, kas dvēselei dod gaismu – patiesu, nelūgtu, no sirds. Iespējams, vieglāk ir cilvēkiem, kas dvēseli piepilda ar plāpām, skaudību, nesavaldību – nu gan es viņam šodien sadevu... Un kas notiek ar dvēseli? Tā ir ievainota, pazemota. Ar ko var dvēseli ārstēt? Drēbes jaunas nopirksi? Fiziskas vainas ārstē zāles. Bet dvēseli? Var jau piedošanu paprasīt, un cilvēks teiks, ka piedod, bet rēta paliek – paša lāpīta, ārstēta, uz āru arī nav pieņemts rādīt, ka sāp... Neteikšu skaļus lozungus. Bet varbūt neteiksim otram tos neiecietīgos vārdus, nebradāsim ar saviem uzskatiem pa otra dvēseli.

Tādas bija manas pārdomas Sveču dienai veltītajā pasākumā „Dvēseles gaismā”, kas notika Mētrienas tautas namā 1. februārī. Klausoties Brigitas Debeļskas dzejā un Daces Sinātes un viņas meiteņu dziedājumā, es vēlreiz

Neļauj savā dvēselē
Bradāties netīrām pēdām.
Gruzis pie gruža krāsies,
Līdz izaugs par bēdām...
Lai vienmēr dvēsele tīra
Kā avota ūdens mirdz,
Kur gribas aiziet,
Kad smaga kļūst sirds!

/B. Debeļska/

sapratu, ka dvēselei vajag gaismu, ticību, skaistumu, ko dod,ieni to sauks Augstākais spēks, daba, es to saucu – Dievs – bezgalīga mīlestība...

**Eugēnija Jermacāne
Solvītas Stulpiņas foto**

„Ābele” uzziedēs košāk

„Ābele” ir ziedējusi jau vairāk kā desmit gadus ar visdažādākiem, krāšņiem un ne tik krāšņiem ziediem. Ir bijuši „Piena” ziedi – siera siešana, „Maizes” ziedi – maizes cepšana, „Atklāsmes” ziedi – ekskursijas, tikšanās, veselības uzturēšanas, kopšanas nodarbības un vēl un vēl...

Lijas Brīdakas vārdi – „Dzīves jēga ir sevi iepriecināt, pasauli ap sevi daiļāku un labāku vērst” – ir tieši par „Ābeli”, par brīnišķīgām sievietēm, par klubiņa dalībniecēm, par nerimstošo ideju radītāju un īstenotāju Ligitu Tumanovu.

Man bija iespēja ieraudzīt „Sālsmaizes” ziedu – prieku par jaunajām telpām,

izremontētām, gaišām, ar palielu zāli un dažām palīgtelpām.

Svarīgi klubiņa aktivitātēm ir sava māja un par to liela pateicība arī Mētrienas pagatsa pārvaldes vadītājam Andrim Dzenovskim, kurš sveica darbīgās mētrēnietes. Pārvaldes vadītājam bija dažas nākotnes idejas un tas atkal palīdzēs ziedēt „Ābeli” ar košākiem ziediem.

Ligita ir lieli plāni, kurus varēs realizēt jaunajās telpās – rīkos jaunās tikšanās, aktivitātes. Lai zied „Ābele”.

Beāte Ozoliņa,
Madonas Grāmatu draugu biedrības
valdes priekšsēdētāja

Informācija

Latvijas Pensionāru federācija savā Domes sēdē 2013. gada 18. februārī pieņēma lēmumu organizēt parakstu vākšanas akciju par pensiju indeksāciju, kura tika apturēta sakarā ar krīzi 2009. gadā. Šajā laikā dzīves dārdzība ir jūtami pieaugusi, sevišķi pirmās nepieciešamības precēm, pārtikai, komunālajiem maksājumiem, tādēļ LPF uzskata, ka jau 2013. gadā nepieciešama pensiju indeksācija. Mētrienas pagastā parakstīties par pensiju indeksāciju var pasta nodaļā un pagasta bibliotēkā. Akcija paredzēta līdz š. g. 1. aprīlim.

Tikai tā būsim laimīgi

Bieži sev uzdodam jautājumu, kā kļūt laimīgiem? Sāksim paši ar sevi. Sākot jaunu dienu, modīsimies ar labām, gaišām domām. Katra diena ir lemta dzīvot, strādāt, domāt. Ne jau viss ir tikai no steigas, problēmu risināšanas. Jāmāk brīdi apstāties, priecāties par sniegpulkstenīti, kas pavisam drīz izsprauksies no zemes, tiekdams pēc saules. Viss taču tiecas uz sauli. Jāsaprot, kāpēc mēs esam šai pasaulē. Vai mums patīk satikt cilvēkus, kas vienmēr par citiem sūdzas, vienmēr visur saskata tikai negācijas? Tā mēs ar negācijām piepildām sevi un līdzcivīkus. Nenosaukšu vārdā kādu cienījama vecuma vecmāmiņu, kura iedama gar dārzu, vienmēr priecājas par katru stādiņu, katru puķīti. Nekad neesmu dzirdējusi, ka viņai grūti, ka kaut kas sāp. Savas labās domas viņa ieada rokdarbos. Priecāsimies! Par citu veiksmēm, neskaudīsim! Daudz mums apkārtņē cilvēku, kam dvēselē zvaigznes mirdz. Esam laimīgi, ka dzīvojam

zemē, kur nav postošu dabas katastrofu, karu, lielu nemieru. Vai tā nav laime? Laimīgi būsim tad, ja paši to vēlēsimies. Domāsim tikai labas domas.

Mūsu bēda ir tā, ka noniecinām šo dienu. Mums ir dota vesela diena, kurā var tik daudz padarīt, dotas rokas un galva. Katrs rīts, katra diena, kas mums dota, jāsaņem ar lielu prieku.

Aptaujāju cilvēkus, kas viņus iepriecina ikdienā. Lūk, dažas atbildes:

- priecājos par katru saulaino un sniegotu dienu. Jūtama pavasara elpa;
- prieks par četriem mazbērniem, priecē viņu uzdotie jautājumi, uz kuriem jāsniedz atbildes;
- varam lepoties, ka pagastā plašumā iet pašdarbība. Organizētie pasākumi ir kupli apmeklēti;
- prieks par bērniem, kuri beiguši Mētrienas pamatskolu, apgūst zināšanas tehnikumā un augstskolā;
- prieks vērot putnu ciemošanos pie

- mana loga;
- prieks par klubiņa „Ābele” vadītājas lielo enerģiju un gribasspēku, kas dod mums pārējiem daudz radošu mirkļu un prieka;
- priecājos, ka dēls rūpējas par mani, cenšas visus mājas darbus padarīt;
- pārsteidza mazmazdēliņa nodziedātā dziesma jubilejā. Tā bija liela dāvana;
- ko gan vēl var vēlēties, ja ir veselība, silts dzīvoklis. Prieks, ka katru nedēļu pienāk telefona zvani no tuviniekiem;
- kādam zemniekam prieks, ka ganāmpulks pavairojies par vienu skaistu telīti;
- priecājos par katru rītausmu;
- priecājos, ka drīz būs pavasaris.

Nu, vai nav gana priekš īstas laimes?

Eleonora Rimša

Meža cūku dzinējmedības noslēgušās

MEDĪBAS

Medību noteikumi medības ar dzinējiem atļauj līdz 3. janvārim. Mētrienas mednieki kolektīvās medības sekmīgi beidza 27. janvārī. Meža cūku baru ielenca valsts meža lielā masīva Limenu apkārtņē. Piecpadsmit vīri ieņēma vietas plašā apkārtņē. Divi nostājās Beļavā. Seši pie Beļavas – Ļūmānu ceļa līkuma. Pārējie mežā uz celiņiem un stigām Limenu ezera virzienā. Dzinēja lomā Māris Macijevskis ar savu medību suni. Māra Rietumsibirijas laika strādāja teicami. Ātri

atrada. No četrkājainā mednieka skaļās balss cūkas bēga uz visām pusēm. Divi dzīvnieki krita no Dika Aivara un Jāņa Tropa šāvieniem. Tajā dienā Jānis veica vissmagāko darbu. Pēdas skatīdams, pa dziļu sniegu nostaigāja savus divdesmit kilometrus. Medību mastā vēl četras cūkas pietuvojās flangā stāvošajam Bruno Radziņam. Taču pie sekmīga šāviena Brunis netika.

Pēdējā janvāra dienā vēl septiņi mednieki dzina pēdas lūšiem un meža cūkām. Liels meža kullis paspēja iziet no Salu purva, bet lūsis dienas laikā bija aizklaiņojis projām no Skujenieku masta.

Februārī Mētrienas mednieki vairākkārt mēģinājuši atrast vilku un lūšu atrašanās vietas. Ir bijušas dienas, kad Kaspars Rozītis ar sniega motociklu nobrauc 50 – 70 kilometrus. Palīdzot kaimiņu mednieku formējumiem, Kaspars sezonas laikā nometījis trīs vilkus un trīs lūšus. Bet mednieks Andris Jaško apgūst prasmi rīkoties ar slazdiem. Grāvī pie Runču ezera izdevies notvert divus bebrus un Amerikas ūdēli.

Visu ziemu turpinās briežu, stirnu un meža cūku piebarošana. Jānis Trops un Juris Jefimovs piecos meža nogabalos izliek skābsienu, kartupeļus, ozolziļes un graudus.

Ilmārs Grudulis

Ziemas makšķernieki aktivizējušies

MAKŠĶERĒŠANA

Tuvojoties pavasarim, zivis kļūst aktīvākas. Vairāk meklē barību. Labākie lomi gaidāmi martā. Taču februāris arī nav bijis gluži tukšs. Dažas Mētrienas makšķernieku grupas vairākas reizes apmeklējušas Peipusa ezeru Igaunijā. Mūsu vīri parasti uz lielā ezera ledus pavada divas dienas. 23. un 24. februārī ar Peipusa lomiem apmierināti bija Viktors Aleknavičs un Valdis Broks. Vīri pārliecinājās, ka nav vienmēr jādodas septiņu vai astoņu kilometru attālumā no krasta.

Zivis var noķert, aizejot trīs, vienu kilometru, pat sešsimt metrus no sauszemes, ja vien izdodas atrast zivju koncentrēšanās vietas. Tās Peipusā pārvietojas lielos baros. 24. februārī pie raudu bara nokļuva Māris Macijevskis. Tajā dienā Māris guva vismaz piecpadsmit kilogramus lielo Peipusa raudu.

Mētrienas zemledus makšķernieki nelaida garām dalību sacensībās. Februārī pagasta ziemas makšķernieku komanda Jeļena Strogova, Romans Amarijs, Jānis Zeps un Jānis Trops piedalījās trijās sacensībās. 17. februārī uz Kalsnavas ezera ledus notika Kalsnavas

balvu izcīņa. No mētrieniešiem labāk veicās Jānim Tropam. Četrdesmit makšķernieku konkurencē vīriešu grupā Jānim 8. vieta. 23. februārī sacensībās Jumurdā Jeļenai Strogovai 1. vieta sievietes grupā. Visi tie paši makšķernieki 24. februārī piedalījās sacensībās Līvānu novadā. No visiem pussimts dalībniekiem, uz nelielā ezera ledus, lielai daļai nelaimējās. Nebija nevienas zivis. Lai kā, bet sacensībās parasti lieli lomi netiek noķerti. Tāpēc jo vairāk atzīstami sacensību dalībnieki kā kolektīvisma un sabiedrisku pasākumu atbalstītāji.

Ilmārs Grudulis

Vīriešu volejbola komandas spēles februārī

SPORTS

Februārī Mētrienas pagasta vīriešu volejbola komanda aizvadījusi daudzas spēles. Atbildīgākās čempionāta otrā riņķa sacensības. 2. februārī Madonas 2. vidusskolas sporta zālē Mētrienas komanda uzvarēja Ērgļu senioru komandu un 2. vidusskolas vienību, bet zaudēja komandai „Heta”. Sasprindzinātajās spēlēs stabilizējošs faktors bija pieredzējušā Valda Broka izešana aktīvā spēlē.

9. februārī Ļaudonas vidusskolas sporta zālē mētrienieši uzvarēja Ļaudonas, Ērgļu junioru un Lubānas, Barkavas un Degumnieku apvienoto komandu. Šajā čempionātā pirmo reizi piedalījās Māris Točs. Lielais attālums un darba režīms Saldū neļauj bieži atbraukt uz Mētrieni. Ļaudonas spēlēs Māris rādīja teicamu sniegumu.

23. februārī Mētrienas pamatskolas sporta zālē piecas komandas cīnījās par Mētrienas kausu. Ceturto gadu pēc kārtas Mētrienas balvu ieguva Mazsalacas novada Ramatas pagasta komanda Ilgoņa Brokāna vadībā. Otrajā vietā Degumnieku volejbolisti. Trešie Mētrienas vīri. Tālākajās vietās Ērgļu un Atašienes komandas. Pagasta sporta organizatore Līga Pastare bija parūpējusies par piemiņas suvenīriem visiem uzvarētāju komandu dalībniekiem. Sacensību sagatavošanas darbā piedalījās pagasta pārvaldes sekretāre Valda Otvare. Mētrienas kausa izcīņas 41. sacensības sākās precīzi desmitos no rīta un jau pēc četriem pēcpusdienā visas desmit spēles bija aizvadītas. Visas dienas garumā turnīra nodrošināšanas tehniskajā darbā strādāja Diāna un Kristīne Karaušu.

Ilmārs Grudulis
D. Karaušu foto

Mētrienas kausa volejbolā sievietēm

Februārī notika arī Mētrienas kausa izcīņā volejbolā sievietēm. Piedalījās trīs komandas – Lubāna, Barkava un Mētriena. Mētrienas kausu izcīnīja Mētrienas sievietes volejbola komanda.

Sacensību dalībnieki.

Mētrienas sievietes volejbola komanda.

Dižpuišis 2013

SKOLAS ZIŅAS

28. februārī skolā notika pasākums „Dižpuišis”, kura laikā tika noskaidrots puišis, kurš ir gan stiprs, gan izveicīgs, gan izturīgs. Uz šo pasākumu bija ielūgti arī ielu vingrotāji Jānis Losevs un Dainis Freivalds, kuri saistoši un ar degsmi pastāstīja par savu aizraušanos ar vingrošanu un pat šajos sniega apstākļos nodemonstrēja mums savus vingrojumus uz stieņiem. Izskatījās iespaidīgi un puišiem tika veltīti skaļi aplausi!

Tālāk turpinājās spēka 3-cīņa (atspiešanās, pievilkšanās pie stieņa, vēdera presīte), kurā tad arī noskaidrojās skolas dižpuiši pa vecuma grupām. Meistarīgi to vadīja Jānis un Dainis.

7. – 9. klašu grupā

1. vieta NAURIM SPIČĀM
2. vieta LINARDAM LEIMANIM
3. vieta ARMANDAM BRUJAM

5. – 6. klašu grupā

1. vieta MAREKAM JERMAKOVAM
2. vieta RIHARDAM TREKNAJAM
3. vieta ROBERTAM KAMARŪTIM

Tālāk vēl sekoja dažādas stafetes, kas saistītas ar ātrumu, izveicību un spēju sadarboties komandā.

Un noslēgumā tika apbalvoti uzvarētāji, kuri tika pie ielu vingrotāju speciāli sagatavotajiem diplomiem un arī balvām no skolas! Pārējie puiši, kuri arī piedalījās, saņēma veicināšanas diplomus un mazu saldumiņu, lai var krāt spēkus nākamajām sacensībām!

**Sporta skolotāja Līga Pastare
Solvītas Stulpiņas foto**

Vingrojumi uz stieņa.

Zēni sacensībām gatavi.

Dainis pārbauda zēnu spēku.

Kurš ilgāk noturēs
meiteni klēpī.

Žūrija.

Skatītāju interese bija liela.

Ziņas no hokeja laukuma „Akmentājos”

Sezonas atklāšana un „Janvāra maskas”

Kā jau ierasts, arī šosezon rīkojām hokeja sezonas oficiālu atklāšanu. Par godu šim pasākumam bijām uzaicinājuši ciemos hokeja komandu „Vilces” (bijušie „Lubānas Lūši”). Protams, oficiāli tika pacelts mūsu karogs. Šis gods tika uzticēts mūsu „nobriedušākajam” biedram Jurim Ābolam. Par mūziku un dzirdamību visas dienas garumā rūpējās un gādāja Dainis Mitenieks. Paldies viņam par to!

Primārais šajā dienā, protams, bija hokejs. Spēlēs piedalījās trīs mūsu izveidotās komandas un „Vilces”. Neskatoties uz mūsu mazo pieredzi, ar mūsu ciemiņiem cīnījāmies ļoti līdzīgi. Kā jau hokejā, neiztika bez asumiem, kas jau pierasta lieta. Taču spēles nobeigumā, pēc tiesneša svilpes, atkal visi ir draudzīgi.

Kā jau slidotavas saimnieki, bijām pret viesiem viesmīlīgi, un pirmās vietas kauss aizceļoja ar „Vilcēm”.

Pēc turnīra notika dažādas veiklības stafetes. Uzvarētājiem tika pasniegtas specbalvas ar mūsu „Mazo Milžu” logo. Aktivitātēs centāmies iesaistīt arī līdzjutējus. Atsauksme bija liela. Visiem patika virves vilkšana, sēžot uz ledus.

Jau arī tika reklamēts, ka jautrībai un līdzjutēju iesaistīšanai pasākumā notiks karnevāls „Janvāra maska”. Priekš pirmās reizes septiņas maskas nav nemaz tik maz. Katra maska tika pie specbalvas. Uzvarētāja godā Andrejs Ošs ar masku „Eņģelis”. Nākamgad šo tradīciju noteikti turpināsim.

Mīnus desmit grādu liels sals ir vispateicīgākais hokejam un slidošanai. Līdzjutējiem gan diemžēl nākas dažreiz ziedot savu veselību un pasalt. Tāpēc visus cenšamies pacienāt ar karstu zupu un tēju.

Gūts atbalsts projektā

Veiksmīgi startējām Eiropas Savienības Eiropas lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) atklātā projektu konkursā pasākumam „Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā”.

Mūsu projekta iesniegums Nr. 12-05-LL15-L413202-000003 „Hokeja laukuma – slidotavas infrastruktūras attīstības projekts Mētrienā” tika atzīnīgi novērtēts un 2012. gada novembrī īstenots ar ES atbalsta intensitāti 90%,

Hokeja komanda „Vilces” no Lubānas klāniem.

Pasākuma laikā tapa spēlētāju un līdzjutēju kopbilde.

Hokejisti sacenšas virves vilkšanā.

Sezonas pirmo sacensību dalībnieki.

pārējie 10% – mūsu pašu finansējums. Pateicoties šim ELFLA projektam, esam iegādājušies siltinātu moduli (vagoniņu) 8 x 2,5 x 2,7, kurš šobrīd kalpo kā pārgērbšanās vieta hokejistiem un slidotājiem. Par saviem līdzekļiem esam iekārtojuši vagoniņa telpu ar koka soliņiem un plauktiem, kā arī sildītāju, kas ir ļoti būtiski. Šogad, šī paša projekta ietvaros, iegādāts sniega pūtējs „Stiga”, ar kura palīdzību tiek ļoti atviegloti darbi laukuma atbrīvošanai no sniega, kura šogad netrūkst. Ir iegādāti 10 pāri Bauer modeļa slidu. Dažādie izmēri ļauj visiem slidotājiem baudīt ziemas priekus. Atsauksme ir tik liela, ka nereti slidu trūkst.

Īpašs gandarījums, ka skolēni aktivizējušies un, neskatoties uz to, ka no centra līdz laukumam ir divi kilometri, tas viņus neatbaida. Ciemos pie „Mazajiem Milžiem” brauc arī Praulienas pamatskolas skolēni. Aktīvi mūsu piedāvājumu un iespēju kopā atpūsties izmanto arī ģimenes. Aicinām visus uz „Akmētājiem”!

Iegādātais ekipējums, lai slidošanas priekus varētu baudīt komfortabli.

Madonas novada kauss hokejā

26. janvārī braucām piedalīties Madonas novada kausā hokejā. Līdz šim ar rezultātiem varējām būt apmierināti, un arī šī reize tie neizpalika. Pavisam par kausu cīnījās septiņas komandas. Cīnoties par 3. vietu, piekāpāmies komandai „Latvāņi”. Šī komanda hokejā trenējas cauru gadu. Tomēr par azartu un vēlmi uzvarēt mūsu komanda nevarēja sūdzēties. Bez mūsu novada komandām vēl piedalījās Balvu komanda „Lazdukalns” un spēcīgā Kokneses komanda, kas finālā spraigā cīņā ar rezultātu 0:1 piekāpās pieredzējušai Madonas ugunsdzēsēju komandai.

Pirms katras spēles pretiniekiem dāvinājām piemiņas vimpeli no „Mazajiem Milžiem”. Bijām vispamanāmākā komanda ar savu karogu un līdzjutējiem.

Gandarītie mētrēnieši pēc Madonas novada kausa mača.

Hokeja pēcpusdiena

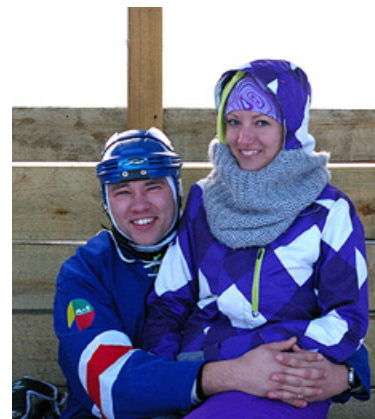
6. februārī hokeja laukumā notika hokeja pēcpusdiena starp Mētrienas un Saikavas hokejistiem. Neskatoties, ka tā bija darba diena, apmeklētāju netrūka. Prieks par to, ka „Mazo Milžu” kolektīvā klāt nāk jauni dalībnieki, pilni vēlmes sportot. Kā ierasts – Draudzības spēle, dažādi konkursi spēlētājiem un līdzjutējiem. Precizitātes metienos uzvarēja Elvijs Ošs, ragaviņu vilkšanas stafetē Artis Podiņš. Jāpiebilst, ka ragaviņās tika sēdināti komandu vārtsargi.

Mūsu līdzšinējais darbs un aktivitātes tika novērtētas. Pie mums viesojās televīzijas raidījuma „Bez Tabu” pozitīvā

turpinājums 10. lpp.

Spēles azartā...

Sports vieno...

turpinājums no 9. lpp.

rubrika „Dzīvosim Zaļi”. Raidījuma veidotāji bija sajūsmā par viesmīlīgo sagaidīšanu, mūsu degsmi uz sportu, kā arī par lielo skatītāju pulku „Akmentājos”. Pēc nelielām intervijām un „filmēšanas provēm” viesi tika cienāti ar mūsu tradicionālo soļanku. Pateicoties TV3 žurnālistei, „Mazos Milžus” solījās apciemot Rīgas „Dinamo” hokejisti Ģirts Antipāns un Rodrigo Laviņš.

Jau nākamajā dienā tika nodibināti sakari ar Rīgas „Dinamo” fanu klubu Rīgā, kuri pieteicās pie mums uz draudzības hokeja spēli „Akmentājos”. Interesenti, kuriem nebija iespējas vai arī citu iemeslu dēļ mūs neredzēja raidījumā „Bez Tabu” 6.februārī, var droši to aplūkot internetā www.tv3Play.lv.

Rīgas „Dinamo” Fanu kluba komanda uz mūsu laukuma Mētrienā

Šī hokeja sezona „Mazajiem Milžiem” būs pateicīga, jo salīdzinoši ar iepriekšējiem gadiem, daudz varam būt uz ledu. Laika apstākļi to atļauj. Līdz ar to varam sarīkot vairāk sacensības un pasākumus.

17. februāris. Pašiem neticot, gaidām Rīgas „Dinamo” Fanu kluba hokejistus uz mūsu laukuma „Akmentājos”. Sabraukuši ļoti daudz līdzjutēju. Mēs, „Mazo Milžu” hokejisti, ar ļoti lielu atbildības sajūtu, bet ne bez nervu spriedzes, vērojam ceļu uz Mētrienas centru. Ar nelielu kavēšanos, ilgi gaidītie ciemiņi ir klāt. Hokejisti tiek aicināti mūsu mājīgajā vagoniņā, lai varētu sagatavoties spēlei. Kā jau oficiālās spēlēs, viesi mazliet tika iepazīstināti ar mūsu pagastu, uzdevām dažus intelektuālus jautājumus par iedzīvotāju skaitu un Mētrienas ģerboņi. Vēl tikai vimpeliņu apmaiņa, tiesnešu svilpe un spēle sākas.

Balvu saņem rīdzinieki.

...un spēle starp hokeja cienītājiem var sākties!

Rīdziniekiem ir ko turēt – Mētrienas vīri ir spēcīgi pretinieki.

Spēles noslēgumā draudzības bilde.

„Mazie Milži” visi gribēja spēlēt, tāpēc veidojām divas komandas. Līdz ar to, varbūt bijām vājāki, kā gribētos, toties ieguvēji bijām visi. Tas nekas, ka abas komandas piekāpās viesiem.

Pateicoties līdzjutēju aktivitātēm un mūsu cīņas sparam, pasākums bija izdevies. Esam ieguvuši jaunus draugus.

Paldies līdzjutējiem par atbalstu.

Paldies mūsu lielākajam atbalstītājam šobrīd Vilnim Karlsonam, kurš bija sagādājis pat izlejamo alu, ar ko visus pacienāt. Ne velti saka – hokejs bez alus ir daiļslidošana.

Aldis Ošs

Foto no personīgā arhīva

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Anna Skaidrīte Gailīte „Neredzamo važu gūstā” Rakstniece Anna Skaidrīte Gailīte savos romānos nereti pievēršas tematiem, kas vēsta par Latvijā dzīvojošu cilvēku likteņiem. Lasītājus aizrauj ne vien sižeta risinājums, bet arī detalizēti aprakstītās

ģeogrāfiskās vietas un sabiedrības dzīve. Autore pilgti attēlo laikmetu un vidi, daudz darba ieguldot laikmeta dokumentu un liecību izpētē. Līdz ar reāliem dzīvesstāstiem atklājas plaša un patiesa Latvijas un arī Eiropas vēstures panorāma visa 20. gadsimta garumā. Romānā „Neredzamo važu gūstā” izsekots vācu zēna Pētera Tomasa, vēlāk saukta Pierre van de Velde, tad – Georgs Jaunzemis, likteņiem. Puisēns 1945. gadā tiek nolaupīts no bērnu patversmes Beļģijas galvaspilsētā Briselē. Līdztekus sižetiski spraigajiem notikumiem autore cenšas izprast latviešu sievietes, bēgles Annas Rauzes motivāciju: kāpēc viņa bērnu nozagusi un ar to bēguļojusi pa pasauli, mainot dzīvesvietas Briselē, Lībekā, Minhenē, līdz beidzot nokļuvusi Jaunzēlandes Dienvidsalas pilsētā Kraistčērčā. Likteņīgu sakritību un oficiālo dienestu nolaidības dēļ nolaupītā bērna pēdas, starptautiskās meklēšanas atrastas, atkal tiek pazaudētas, jo Anna Rauze prot neiedomājami veikli izvairīties, labot ierakstus dokumentos, mainīt dzīvesvietas, aprēķināt iespējamus draudus. Romāns ir arī vēstījums par mīlestību, ģimeniskumu, sirsniību, ko Pēteris Tomass izjūt, sastopot latviešu sievieti Viju, kas ne vien atšķetina viņa dzīves sarežģītos pavedienus, bet arī kļūst par dzīvesdraugu. „Pārsteidzošo un dramatisko Pētera Tomasa likteņstāstu dzirdēju no savas kolēģes, kura man ieteica par to uzrakstīt žurnālam. Pirmais tikšanās reizē ar Pēteri un Viju stundas aizritēja nemanot – samezglotā un būtībā iznīcinātā Pētera dzīve, aizkustinošā tuvības veidošanās divu padzīvojušu cilvēku attiecībās, Pētera un Vijas aizrautīgie patiesības meklējumi dažādos arhīvos un negaidītais rūgtais atklājums mani aizkustināja. Sapratu, ka šis stāsts ir grāmatas lappušu cienīgs, un uzticēju to savam draugam – lasītāju iemīļotai rakstniecei, Veidenbauma prēmijas laureātei Annai Skaidrītei Gailītei. Toreiz nezināju, ka uzveļu viņas pleciem gandrīz nepārvaramu smagumu. Taču rakstniece neatkāpās, un nu lasītāji saņem grāmatu, kas aizraujoši izlasāma vienā elpas vilcienā.” Tekla Šaitere, žurnāliste.

Laima Kota „Mana turku kafija” Laimu Kotu, Ahmeta Kota kundzi, iepriekš Muku-

pāvelu, liktenis pirms laiciņa aizsūtījis par latviešu rakstniecības emisāri Turcijā. Visādā ziņā šķiet, ka tāda sūtniecība ir viņas sūtība. Var jau visu skaidrot biogrāfiski – Laima ir domājama ne vien kā rakstniece, bet arī vēsturniece, žurnāliste un publiski nav liegusies būt arī “vienkārši” sieviete un sieva ar visu, kas pie tā pieder. Ar to pašu aizgūtnēm valā dvēseli viņa nupat laidusi klajā arī grāmatu „Mana turku kafija”, kas ir pēdējo gadu pārgrozības piedzīvojušas aizrautīgas rakstītājas pielocīts pūrs: daļa līdz šim lasīta Dienas slejās, daļa – neredzēta. Laima joprojām ir dzīvē un sadzīvē iesakņota, acis uz kātiņiem, tostarp nekur nav zudusi tā garša, kas no receptēm, – ciktāl zināms, savulaik tieši caur sēņu ēdienu receptēm Šampinjonu derība labu tiesu gardēžu ievilinājusi literatūrā, un ir vērts pieminēt Laimas teicienu, ka pēc labas ēdmaņas baudīšanas „ēdējs spēj dvest tikai pasauli aplaimojošus vārdus” (123. lpp.). Turku kafija nepaliek iepakaļ: bez pareizās turku kafijas un melnās tējas receptes te ir arī tortes, klasiskas turku brokastis, boreks, simits, dolma, sarma, dondurma un vēl sazin kas. Ieva Kolmane.

„Vai nāks Tava valstība?” ir Liānas Miķelones trešā grāmata (pirms dažiem gadiem izdoti arī romāni „Pasaki Lukrēcijam” un „Auni un ārsti”). Ikdienā Liāna Miķelone ir ķirurgs. Un tieši tas, iespējams, ļauj gluži vai ar skalpeļa asumu atvērt lasītājam it kā jau zināmu patiesību dziļāko būtību. Grāmatā plecu pie pleca nostājas bagāts latviešu biznesmenis un nošņurcis Krievijas slimnīcas sanitārs, kaislīgs itāļu mīlētājs un vientuļa Izraēlas vecmeita. Caur septiņiem stāstiem atklājas gan cilvēcisko kaislību un netikumu neaptveramais posts, gan patiesa cēlsirdība. Bet uz visu no senās Palestīnas sarkanīgā tukšneša lūkojas mūžsenie pretinieki Jēzus un Lucifers; viens – gatavojoties savai misijai, otrs – pūloties viņu no tās atrunāt. „Vai nāks Tava valstība?” ir gudrs un dziļi personiski izspēts stāsts: par attiecībām ar savu sirdsapziņu un par to, ko visos laikmetos nozīmē būt cilvēkam.

Kamilla Lekberga „Svešinieks” Aizraujošs skandināvu detektīvs, kurā kopā savijas slepkavības izmeklēšana, kā arī ikdienas drāmas un kaislības. Grāmata ir intriģējošs un aizraujošs stāsts par notikumiem mazpilsētā Tanumshedē, kur policijas iecirkņa ierasto mieru iztraucē ziņa, ka notikusi mīklaina auto avārija un ir bojāgājušais.

Apskatot notikuma vietu, Patriks Hedstrēms instinkti jūt, ka šī nav kārtējā traģiskā avārija. Visu vēl vairāk sarežģī nepārprotami līdzīga rakstura nelaimes gadījums. Turklāt Fjelbakā tiek filmēts realitātes šovs, un aizdomu ēna krīt uz uzņemšanas grupu.

„Ziedu asinis” ir irāņu izcelsmes amerikāņu rakstniece **Anitas Amirrezvani** debijas romāns. 17. gadsimta Persija. Nomaļu lauku ciemu, kurā četrpadsmitgadīga meitene nepacietīgi gaida savu izprecināšanu, satricina nelaimes zīme – pie debesīm parādījusies komēta, kas līdzī nes nāvi un trūkumu. Meitenei kopā ar māti jānododas uz Isfahānas pilsētu strādāt bagātā tēvoča – pakļāju darinātāja namā. Viņas alkas apgūt pakļāju darināšanu aizšķērso dzimums, sapņus par nākotni – negaidīts ne gluži parastas laulības piedāvājums. Taču jaunā persiete nepadosies... Krāšņi pakļāju darināšanas mākslas apraksti romānā sauaužas ar bagātīgu tautas teiksmu materiālu un iejūtīgi pavēstītu stāstu par sievietes ceļu preti neatkarībai – laikā un vidē, kad tā vēl bija neiomājama. „Smalki izausts literārs pakļājs... Amirrezvani savas ieceres gobelēnu mezglot tik gluži, ka rūpīgos pētījumu balstītā teiksma par traģisku daiļumu rit itin kā bez piepūles... Viņa ievēd mūs Irānas dzīvē – mēs vannojamies hamāmu sutā, apbrīnojam celtnes un reibinošus aromātus, pa Isfahānas ielām ejam čādorā, izjūtot, ko nozīmē būt neredzamai sievietei patriarhālā pasaulē... Šo grāmatu grūti nolikt malā.

Februārī apgāds „Kontinents” laida klajā

E. L. Džeimsas Piecdesmit nokrāsu triloģijas noslēdzošo daļu – „Brīvība piecdesmit nokrāsās.” Piecdesmit nokrāsu triloģija ir izdota gandrīz visās pasaules valstīs un tirāžēta vairāk nekā 75 miljonos eksemplāru, pārsniedzot jebkurus

pārdošanas rekordus kopš romāna Da Vinči kods laikiem. Šokējoši un skandalozi – E. L. Džeimsas darbi izraisa galēju viedokļu sadursmes, interesi par Piecdesmit nokrāsu triloģiju paceļot nebijušos augstus. Kļuvusi par kulta lasāmvielu, piecdesmit nokrāsu triloģija erotikas žanru ir pacēlusi vēl necerētos uzmanības augstus, aktualizējot seksuālas iekāres tēmu. Anastasijas un Greja kaislīgie piedzīvojumi vienaldzīgos neatstāj – vai nu tā tiek azartiski lasīta, vai kategoriski noliegta.

Sērijā „Lata romāns” divas jaunas grāmatas: **Ērika Kūja „...tiem, kas sauli redz”** un **Lindas Šmites „Liedaga bērni.”**

Informāciju sagatavoja **Jolanta Vītola**

Piedalāties
patversmes
nosaukuma un logo
izveidē

MĒS LEPOJAMIES

Pagājušā gada nogalē Madonas dzīvnieku patversme izsludināja konkursu visiem Madonas novada izglītības iestāžu audzēkņiem „Kādā vārdā sauksi?” ar nolūku iesaistīt bērnus un jauniešus Madonas dzīvnieku patversmes norisēs.

Konkursā piedalījās ļoti daudz novada skolu audzēkņu. Pavisam tika iesūtīti 228 darbi.

Prieks, ka septiņu labāko autoru vidū ir arī mūsu skolas audzēkņi Annija un Renārs Ivāni.

Lūk, viņu darbiņi.

Solvita Stulpiņa

Annija Ivāna, 1. klase.

Renārs Ivāns, 4. klase.

Lielāsdienu rītiņā
Agri gāju šupoties,
Lai redzēju koku galos
Zelta sauli margojam.

AFIŠA

*Klausījos, brīnījos,
Kas aiz kalna gaviļēja:
Lieldienīņa braukšus brauca,
Asnus veda vezumā.*

31. martā plkst. 19.00

Lieldienu koncerts

Piedalās Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi.

Pēc koncerta uz balli aicina
Artūrs Grandāns.

Ieeja 1 Ls

Līdzī ņemsim groziņus un
jautru omu.

31. martā no rīta plkst. 7.30 tiks
organizēts brauciens uz
dievkalpojumu katoļu
baznīcā.

Būs iespēja svētīt ēdienu un saņemt
svētīto ūdeni.

Pieteikties pie Anitas līdz 29.
martam pa telefonu 20371455

*Lai dzīves ceļus
Saules stari klāj,
Lai es sajūtu
Dvēseli neatstāj.
Ja bēdas gadās,
Bez tām jau neiztikt,
Lai gaismā vienmēr,
Ko pretī tām likt!*

/B. Debeļska/

Sveicam marta jubilārus!

Solvitai Fridrihsonei	06.03. – 25
Gunai Lācei	23.03. – 50
Žannai Pavlovai	28.03. – 50
Valentinai Korotkihai	06.03. – 55
Aleksandram Šumskim	07.03. – 55
Jānim Randeram	30.03. – 60

Aidas Mucenieces piemiņai

/14.06.1937. – 01.02.2013./

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

*Vai tev kaut kur vēl savi Cīrulīši ir,
Un tiem uz mūžu sirdī vieta
atvēlēta...*

*Ar liepu pagalmā, ar biškrēsliņa
krūmu,
Ar mātes balsi saucošu un
svētu...*

*Vai tev kaut kur vēl savi Cīrulīši ir,
Kas tavus bērnu dienu rotaļkuģus
glabā,
Kas tevi spārnos oēla tā kā ligzda putnu,
Kur tu kaut domās atgriežoties
Kļūsti patiesāks un labāks...*

Šie vārdi bija dzīves moto Aidai Muceniecei. Vasaras viņa pavadīja savās dzimtajās mājās Ļaudonas pagasta „Kuncos”. Uz vecās mājas pamatiem bija

iekopts ziedošs puķu dārzs, pagalmā vienmēr rūpīgi izplauts, iestādīts liels upeņu dārzs. Viņas pagalmā vītroja cīruļi un strazdi. Viņa vienmēr laipni uzņēma ikvienu ciemiņu. Mājas viņai bija liels svētums. Kādā intervijā viņa atzina, ka ceļā uz mājām pat putekļi smaržo...

Aidas sirds un dvēsele bija arī Mētriene. Viņa priecājās par ikkatru veiksmi un panākumiem, sāpēja sirds par neveiksmēm. Viņa bija arī uzticīga mūsu avīzītes lasītāja un atbalstītāja.

Nekas jau nepazūd. Nekas jau neizgaist. Atmiņas būs mūžīgas kā zilais debesjums...

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115